

Milyen az igazi böjt?

...
Egy ismerősöm, egy szekszárdi hajléktalan kijött hozzám Nagydorogra látogatóba. Úgy jött be két csomaggal, mintha én hívtam volna, és megbeszéltük volna, hogy itt fog aludni, de erről szó se volt. Behívtam, vacsorát adtam neki, a vendégszobába kísértem, és befogadtam egy éjszakára. Másnap reggel bevittem Szekszárdra. Ekkor eszembe jutott az, amit a Biblia mond az igazi böjtről, Izajás könyve 58 fejezetében. Milyen az a böjt, amit az Úr kedvel?

Vajon ilyen a böjt, amely tetszik nekem, az a nap, amelyen az ember sanyargatja lelkét? Hogy lehajtja fejét, mint a káka, és zsákruhát meg hamut terít maga alá? Vajon ezt nevezed böjtnek, és az Úr előtt kedves napnak? Íme, ez az a böjt, amely tetszik nekem: oldd le a jogtalan bilincseket, oldozd meg az iga kötelékeit! Bocsásd szabadon az elnyomottakat, és minden igaát törj össze! Íme, törd meg az éhezőknek kenyeredet, és a bujdosó szegényeket vidd be házádba! Ha mezítelent láatsz, takard be, és testvéred előtt ne zárkózz el! Akkor majd előtör, mint a hajnal, világosságod, és sebed gyorsan beheged; színed előtt halad igazságod, és az Úr dicsősége zárja soraidat. Akkor majd, ha szólítod, az Úr válaszol, ha kiáltasz, így szól: »Íme, itt vagyok!« (Iz 58,5-9)

Az Úr a testi böjtölésem előtt próbára tett, odahozott egy hajléktalant, hogy fogadjam be éjszakára és szeressem. Az igazi böjt az, amikor lemondok az akaratomról, mások szeretetéért. Egy világból vett hasonlattal élve: *ha extra profitot akarunk, akkor extra befektetésre van szükség.* Ha azt akarjuk, hogy az emberek a falvainkban megtérjenek, akkor meg kell alázni magunkat Isten előtt, és komolyan kell imádkoznunk. Az egyház soha sem hirdette azt, hogy „nem kell böjtölni, nem kell imádkozni, nem kell áldozatokat hozni, majd a jó Isten úgymint megtéríti az embereket.” Jézus 40 napig étlen szomjan böjtölt, és utána kezdte el a missziót. Kinek erősebb az akarata? Aki jóllakott, vagy aki éhezik? Szerintem annak erősebb az akarata, aki éhezik. Annak erősebb a hite is. A böjt megtanít az Úr jelenlétét éhezni. Jézus a küldetés előtt, a küldetés sikeréért böjtölt. Sámuel 1. könyve 15,22 mondja: *„Az engedelmisség többet ér, mint az áldozat, a szófogadás értékesebb a kosok hájánál.”*

Pálos szerzetesekkel, idős atyákkal beszélgettem, és kérdeztem, tőlük, hogy mi volt a legnehezebb az 50-60 éves szerzetesi életük során: a cölibátus, vagy a böjtölés, vagy a sok imádság? Azt mondták, az engedelmisség volt a legnehezebb. A legnagyobb áldozat, ami Istennek leginkább tetszik, az az engedelmisség. Krisztus engedelmissége váltotta meg a világot.

Egyszer jegyeseknek mondta egy paptestvér a fülem hallatára, hogy „Nem kell a böjtölésnél nagy dolgokra gondolni, hanem valami kis apróságra csak, ami nem nehéz. De utána majd nagy lelki szabadságot tapasztaltok meg.” Elgondolkodtam azon, okos volt-e ez a gondolat? Ha nincs kemény tréning, miért lenne nagy győzelem a végén? Ha egy focicsapat nem tart kemény edzéseket, akkor hogy arathatna nagy győzelmeket a bajnokságban? Csak kicsi edzést tartottunk, nem vágtunk bele kemény dolgokba, de utána várjuk a nagy győzelmeket? Ez irreális! Jézus 40 napos böjtjéhez mennyire illenek a mi kis „nem nehéz apróságaink”?

A böjt alatt vajon megtisztultam-e? Vajon jobb lett-e a világ? Vajon megtért-e valaki a böjtöm hatására? Ezen nem töprengök, mert ez nem az én dolgom. Csak egy a szükséges: most figyelni a Szentlélekre.

Taníts meg, Uram, hogy ne csak elfogadjam, hogy elveszed tőlem azt, ami nekem drága, hanem magamtól, szeretettel neked adjam a legdrágámbat! Azt akarom, hogy „valódi és igen drága” (János evangéliuma 12,3) dolgokat tudjak felajánlani neked. Mutass rá, hogy ma mit kívánsz és teremts bennem szabadságot, hogy oda tudjam adni! Ámen.